Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Maicii Domnului

Mă las în cartea Mea cuvânt cu sărbătoare de naştere în el, căci Eu sunt Cel ce dăinuiesc din veac şi până în veac şi Mă fac cale de cuvânt între cer şi pământ, între Dumnezeu şi om, căci pentru om am grăit şi înainte de facerea lui, şi după ce l-am zidit, şi cu Tatăl am grăit Eu grăirea Mea şi a Lui, şi este una grăirea Mea şi a Lui, căci Eu şi cu Tatăl Una suntem. Amin. O, nu tot aşa este între om şi om grăirea ca să fie una cei ce grăiesc unii cu alţii, şi aceasta este durerea cea de şapte mii de ani între pământ şi cer, durere între om şi Dumnezeu, şi între om şi om, căci semeţia şi-a zidit casă întărită în om după ce omul s-a încumetat să nu asculte de Dumnezeu, şi de atunci se loveşte om pe om, se supără om pe om, se încearcă om peste om pentru întâietate şi se desparte om de om pentru nemulţumirea dinspre unul spre altul, şi de aceea omul nu dăinuieşte, şi de aceea este trecător omul şi este necredincios tainelor vieţii, căci aşa trăiesc pe pământ cei necredincioşi, şi apoi ei trec.

O, poporul Meu, te am al Meu ca să pot să grăiesc pe pământ. Dacă nu te-aş avea faţă în faţă cu cuvântul Meu n-aş mai grăi pe pământ. Eu trebuie să am cu cine să grăiesc ca să rămână cuvântul Meu, şi apoi împlinirea lui, căci Eu am spus că vor trece şi cerul şi pământul, dar nu şi cuvântul Meu ca să nu se împlinească el între pământ şi cer, şi aceasta e bine să creadă omul, căci oricum el va vedea împlinirile Mele, aşa cum şi pe Mine Mă vor vedea cei ce M-au împuns, după cum este scris.

Te-am ajutat, fiule, să ai credinţă în lucrările lui Dumnezeu pe pământ, căci aceasta este taina celor credincioşi. Tu eşti poporul cu care grăieşte Dumnezeu la sfârşit de timp, aşa cum în toate veacurile am grăit cu servii Mei, cu cei credincioşi, tată, cu cei blânzi şi smeriţi cu inima înaintea Mea, şi în care Eu am loc cu taina facerii, cu cuvântul facerii a toate, după ce Eu îl pot rosti pe pământ pentru împlinirea lui.

O, mare bucurie e pe Mine când pot să Mă bucur de darurile celor credincioşi Mie şi care mereu învaţă de la Mine tainele lui Dumnezeu! Cei credincioşi sunt cei ce dăinuiesc, şi cum să nu Mă bucur Eu de răscumpărarea omului? O, nu este minciună dăinuirea pe vecii a celor credincioşi. Ei rămân pe vecii slujitori lui Dumnezeu, şi mai mare lucrare fac ei după mergerea dintre cei trupeşti cu duhul şi cu trupul, mai mari puteri au ei apoi, pentru că ei se duc la Tatăl, aşa cum Eu M-am dus la Tatăl de lângă ucenici, iar ei apoi au lucrat peste cei credincioşi mai mari lucrări, căci se făceau mijlocitori Tatălui pentru cei credincioşi de pe pământ, şi care duceau pe mai departe calea Domnului între oameni.

O, fiilor, mare putere are un fiu credincios Domnului pe pământ, şi apoi în cerul sfânt putere pentru cei credincioşi ca şi el în urma lui! O, fiilor, dacă ar şti bine omul cum să se folosească de darurile credinţei, el le-ar folosi pe toate numai pentru Dumnezeu. Omul însă vrea să se folosească el, nu Dumnezeu, şi de aceea nu ştie omul taina credinţei şi taina celor credincioşi. Grăiesc cu voi cuvinte mari, fiilor, şi sunt cu mama Mea Fecioară la masă de cuvânt între voi, iar cu ea, sfinţii cerului, căci ea are sărbătoarea ei cea pentru naşterea Mea din pântecele ei cel fecioresc, şi o însoţesc sfinţii, tată. Te învaţă în ziua aceasta mama Mea Fecioara, poporul Meu. Învaţă tu învăţătură sfântă de la ea şi te fă, fiule, apoi, rod al învăţăturii ei. Amin.

— Grăieşti cu ei cuvinte mari, Fiule născut din pântecele meu fecioresc, iar eu le doresc lor credinţă în cuvântul Tău de peste ei, că mare putere are un fiu credincios Domnului pe pământ, şi apoi în cerul sfânt pentru cei credincioşi ca şi el pe urma lui! O, ferice celor ce ştiu să folosească toate darurile Tale numai pentru Tine, căci sunt rari de tot cei ce pot aceasta, cei ce dăinuiesc apoi cu cele de la Tine în ei pentru oamenii cei credincioşi! David împăratul, părintele meu şi al Tău după seminţie, a spus desluşit despre darurile celui credincios Ţie şi l-a numit pe

acela fericitul Tău faţă în faţă cu cei necredincioşi, căci a spus David: «Fericit este bărbatul care nu umblă în sfatul celor fărădelege, şi cu păcătoşii nu stă, şi în clica defăimătorilor nu şade, căci îndeletnicirea lui este legea Domnului, în care el caută ziua şi noaptea cu mintea lui, ca pomul sădit lângă pâraie de apă ca să rodească el la vreme, iar verdeaţa lui nu păleşte, şi orice lucrează el izbuteşte, dar nu tot aşa este cu cei nelegiuiţi, că aceia sunt ca pleava luată de vânt, şi în ziua judecăţii nu vor fi biruitori necredincioşii, căci păcătoşii nu stau şi nu vor sta în sfatul celor drepţi, fiindcă Domnul cunoaşte calea celor drepţi, iar calea celor păcătoşi îi duce la pieire pe cei de pe ea». *O, calea cea largă are pe ea pe cei păcătoşi şi-i duce la pieire pe ei, iar calea cea îngustă are pe ea pe bărbatul cel credincios, căci acela nu stă pe calea şi în sfatul păcătoşilor, ci legea Domnului este desfătarea lui, şi grăieşte David în cuvântul său de un bărbat sfânt şi de mai mulţi păcătoşi, de unul curat faţă de cei mai mulţi, care iubesc fărădelegea şi calea ei, cale care piere şi nu dăinuieşte, pe când cel credincios nu păleşte, căci este pom lângă pâraie de apă şi se adapă şi rodeşte la vreme şi izbuteşte în lucrarea sa, şi grăiesc cu Tine această taină, Fiule Iisus Hristos, copil al fecioriei mele, şi grăiesc cu poporul cuvântului Tău şi îi spun lui că el este pomişorul cel sădit de Tine lângă râul Tău de cuvânt, din care el se adapă, în care el caută cu mintea lui şi găseşte legea vieţii şi se hrăneşte cu ea şi rodeşte pentru Tine prin darurile Tale de peste el, căci fericit este un fiu credincios Domnului şi mare putere are el pe pământ, şi apoi în cerul sfânt pentru cei credincioşi ca şi el, şi iată taina celor ce dăinuiesc, şi nu este minciună dăinuirea pe vecii a celor credincioşi, şi toţi trăiesc în Tine apoi, şi Tu eşti Cel veşnic, eşti Fiul Tatălui Savaot şi al meu, şi eşti veşnic. O, fericită sunt eu ca mamă a Ta, căci m-am folosit de darurile Domnului numai pentru Tine pe pământ, iar Tatăl m-a învrednicit de fericirea aceasta ca să-Ţi fiu mamă pentru naşterea Ta între oameni pe pământ, şi spun acum cuvânt împotriva celor ce nu-mi cinstesc fecioria trupului meu pe mai departe după naşterea Ta, şi spun că Duhul Sfânt a fost sămânţa din care Tu ai crescut trup de om în pântecele meu cel fecioresc, şi tot Duhul Sfânt Te-a luat din pântecele meu cu puterea Lui cea lucrătoare şi Te-a aşezat în braţele mele ca să Te cresc, ca să-Ţi fiu mamă pentru creşterea Ta, iar trupul meu a rămas fecioresc, fiindcă sămânţa Duhului Sfânt nu strică fecioria, ci o desăvârşeşte pe ea, dar omul care se bizuie numai pe trup e slab cu mintea şi nu poate pricepe cu ea pe Dumnezeu, pe Cel curat şi sfânt, pe Cel ce l-a zidit pe om, şi Care poate orice voieşte El.*

Grăiesc cu Tine în ziua Noastră de serbare pentru naşterea Ta, Fiule sfânt, şi grăiesc poporului cuvântului Tău, şi fericit este înaintea celor din cer poporul cu care Tu grăieşti pe pământ, căci cinstea aceasta e mare şi nu o are pe ea nici un împărat de pe pământ, şi toţi sunt ca pleava luată de vânt, împăraţi şi supuşi, dar poporul Tău este moştenirea Ta, iar Tu, moştenirea lui, şi fericită este legătura dintre Tine şi el, taina care leagă pe om de Dumnezeu pe pământ!

O, popor fericit de cei din cer, o, fiuţ mititel, să preţuieşti pe Domnul, Care Şi-a făcut casă la tine pe pământ, şi să fie Domnul desfătarea ta, căci El te mângâie pe pământ cu cele din cer ca să te aibă El apoi mângâiere Lui în durerile Lui de la om. Taina fecioriei inimii s-o laşi mare în tine, şi numai Fiul meu Cel curat şi sfânt să stea în inima ta, numai El, căci El te-a ales mireasă a Sa pe pământ în mijlocul acestui neam, neamul român, de al cărui nume plin este cerul acum, la sfârşit de timp, când Domnul Îşi are sălaş pe vatra aceasta. Nu uita că tu eşti rodul credinţei celor credincioşi venirii Domnului pe pământ cuvânt acum, la sfârşit de timp. Nu uita să ai recunoştinţă pentru cinstea ta cea de la Dumnezeu dăruită ţie prin alegerea ta popor al Său. Nu uita numai Lui să-I slujeşti, numai Lui să te dăruieşti zi şi noapte, numai Lui să-I încredinţezi paşii tăi cei duhovniceşti şi cei trupeşti, numai Lui, fiule mic, iar diavolului nimic să nu-i laşi, aşa cum eu nimic nu i-am lăsat, şi numai pentru Domnul am fost pe pământ, numai Lui m-am dat, şi apoi m-am dat casă a venirii Lui cu trupul între oameni şi S-a născut din mine Domnul pe pământ, Dumnezeu din Dumnezeu fiind El la naşterea Lui între oameni, cale de naştere făcându-Se Lui trupul meu cel fecioresc. Ia, fiule, sămânţa Duhului Sfânt în inima ta şi

creşte-L pe Domnul în ea şi naşte-L pe El în mulţi apoi, că asta ţi-a fost alegerea pe care Domnul ţi-a hărăzit-o ţie pe pământ.

Luaţi foc din foc, fiilor! Luaţi Duh Sfânt din Duh Sfânt din unul în altul şi aduceţi pe cei din cer lângă voi la această flacără de Duh Sfânt, căci cerul sfinţilor se dă vouă la masa de cuvânt a Fiului meu Iisus Hristos între voi! Treziţi în voi şi între voi mereu iubirea dintre voi şi El, aşa cum El face cu voi, trezind peste voi mereu cuvântul Său cel împărţitor de viaţă! Învăţaţi mereu să fiţi, şi nu fiţi trecători, fiilor, căci cei ce nu învaţă să fie, aceia vor fi trecători. Taină mare spun vouă acum: Avem de împlinit Scriptura biruirii morţii şi răscumpărarea trupurilor. Fiţi credincioşi, fiţi credincioşi, fiţi credincioşi, căci oasele celor din morminte aşteaptă îmbrăcarea lor în trupul învierii lor, aşa cum proorocul Isaia a proorocit şi a zis: «Să se deştepte cei ce locuiesc în pulbere şi să salte de bucurie pe picioarele lor cei din morminte, iar cei de pe pământ să se bucure»*, dar fiţi credincioşi, fiţi credincioşi, fiilor! Amin.*

Iar Tu, Fiule Doamne, dă-le lor putere pentru toate câte Tu ai de împlinit cu ei şi prin ei pe pământ, prin cei credincioşi Ţie, căci partea lor de moştenire eşti Tu, fiindcă ei Te-au ales dând totul pentru Tine, părinţi şi fraţi, soţi, soţii şi copii, rude şi prieteni, ţarini şi ranguri, şi apoi pe ei înşişi s-au dat pentru numele Tău cel mare pe pământ peste ei, ca ei să n-aibă nume, ci Tu să ai. Amin.

O, ce frumos, ce frumos Ţi-ai făcut Tu alegerea când m-ai ales pe mine mama Ta Fecioară! Eu n-am avut nici părinţi, nici fraţi, nici altceva pe pământ, căci Tatăl m-a curăţat de toate acestea mai înainte de fiinţa Ta în mine şi m-a făcut de toate săracă, şi aşa m-a pregătit El ucenică a Ta, asemenea Ţie făcându-mă Tu apoi întru Tatăl, şi fiică a Ta prin învierea Ta pentru cei credincioşi, parte făcându-mă Ţie pe pământ, şi cu nimic mai încurcându-mă, ca să Te pot avea numai pe Tine strânsură a mea pe pământ, şi toate, toate apoi în cerul sfânt aşteptându-mă şi ieşindu-mi în cale pentru dăinuirea mea pe vecii. Slavă naşterii Tale pe pământ între oameni din trupul meu cel fecioresc, păstrat de Dumnezeu numai Ţie pe vecii! Bucurie a fost pentru cei din cer la naşterea Ta, şi apoi la învierea Ta cea pentru ei, pentru cei ce Te-au aşteptat cinci mii de ani ca să vii şi ca să fii întrupat, şi răscumpărător al făpturii apoi!

Să Te iubească cu toată inima, cu tot sufletul şi darurile lor cei ce sunt fiii credincioşi ai poporului Tău de azi, iar pe ei să nu se iubească, fiindcă întreagă trebuie să fie dată Ţie iubirea celor ce Te iubesc, şi prin ei să înveţe mulţi iubirea cea pentru Tine, şi vor învăţa-o mulţi, căci creşte credinţa în cuvântul Tău de azi peste pământ, şi va tot creşte ea peste mulţi, şi toţi va fi să înveţe taina dragostei dintâi, dragostea cea cu fior în ea pentru Tine, Cel iubit de fiii credinţei. O, slăveşte-Te în cei credincioşi, şi prin ei pe pământ, Fiule Doamne, ca să vadă orbii lumina slavei Tale şi să crească duhul mărturisirii, duhul prin care se ridică mulţi spre credinţă şi spre tainele ei ziditoare de fii cereşti pe pământ, fiii lui Dumnezeu, şi apoi împărăţia Ta peste ei, şi cu ei pe pământ apoi! Amin, amin, amin.

— Duhul proorociei, aşa numesc Eu duhul tău, mamă, duhul care a grăit azi în mijlocul poporului Meu cel de azi. Amin.

Duhul mărturiei este Duhul Meu şi al sfinţilor Mei la masa Mea de cuvânt cu tine, poporul Meu. Fă, tată, paşi tot mai mărişori pentru mersul cel sfânt al Duhului Meu mărturisitor printre oameni, că e de mers de acum, că fi-va să se scoale mulţi spre duhul mărturiei şi pentru el, dar am nevoie de cale întărită Mie de tine, ca să pot grăi pe pământ cu multă tărie de înviere, şi îi voi aduce pe mulţi la credinţă sfântă şi, vrând-nevrând, vor face ei voia Mea, căci toate cuvintele Mele se împlinesc. Amin.

În zi de sărbătoare de naştere Eu am grăit cu tine tainele Mele, poporul Meu. Fă-ţi, tată, din ele veşmânt şi îmbracă-te în slava Mea de peste tine, căci ziua Mea aşteaptă la hotar, şi ea va fi cea mai mare zi, şi noapte nu va mai fi, şi va fi numai ziua Mea, numai ea, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

26 decembrie 2009/8 ianuarie 2010